

ฝ่ายเกษตร ประจำสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงจาการ์ตา

ภาวะความเคลื่อนไหวด้านการเกษตร ในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

ประจำเดือนสิงหาคม 2568

BRIN พลักดันการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการฉายรังสี เพื่อการส่งออกผลผลิตทางการเกษตร

สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (Badan Riset dan Inovasi Nasional: BRIN) กำลังส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการฉายรังสี (Irradiation Technology) เป็นแนวทางเชิงกลยุทธ์ในการยกระดับคุณภาพและขีดความสามารถในการแข่งขันของผลผลิตทางการเกษตรของอินโดนีเซียในตลาดส่งออก เทคโนโลยีดังกล่าวมีศักยภาพในการยืดอายุการเก็บรักษา ควบคุมการรักษามาตรฐานคุณภาพระหว่างการกระจายสินค้า และสอดคล้องกับมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหารระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตาม ความท้าทายสำคัญ ได้แก่ การขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐาน กรอบกฎหมายที่ยังไม่สมบูรณ์ และความเข้าใจที่จำกัดของผู้ประกอบการและสังคม ซึ่งยังเป็นอุปสรรคที่ต้องเร่งแก้ไข

เพื่อรับมือกับความท้าทายดังกล่าว BRIN โดยองค์การวิจัยด้านพลังงานนิวเคลียร์ (ORTN) ได้จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบกลุ่มย่อย (Focus Group Discussion: FGD) เพื่อขยายองค์ความรู้และกำหนดกลยุทธ์ร่วมกันในระดับพหุภาคส่วน การประชุมดังกล่าวจัดขึ้นภายใต้หัวข้อ “การประยุกต์ใช้การฉายรังสีอาหารเพื่อสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์การเกษตรอินโดนีเซีย” ณ หอประชุมอาคาร ภายในเขตวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เมือง Serpong เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคมที่ผ่านมา ในโอกาสนี้ นาย R. Hendrian รองหัวหน้าด้านการประยุกต์ใช้การวิจัยและนวัตกรรม BRIN เน้นย้ำถึงความสำคัญของความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และนักวิจัย ในการผลักดันการใช้เทคโนโลยีการฉายรังสีให้มีความยั่งยืนและแพร่หลาย พร้อมทั้งสะท้อนบทบาทของ BRIN ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนศักยภาพการส่งออกผลิตภัณฑ์การเกษตรของประเทศ

นาย Hendrian กล่าวเพิ่มเติมว่า การยกระดับความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีการฉายรังสีจำเป็นต้องครอบคลุมการระบุโอกาสและความท้าทายด้านการกำกับดูแลการส่งออก ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน กฎระเบียบ ตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งเน้นย้ำว่า ยังมีความจำเป็นในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และนักวิจัย เพื่อผลักดันการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการฉายรังสีให้เกิดประสิทธิภาพและความยั่งยืน ด้านนาง Tri Mumpuni กรรมการสภาที่ปรึกษา BRIN กล่าวถึงบทบาทสำคัญของเทคโนโลยีดังกล่าวในการสนับสนุนการส่งออกและความมั่นคงทางอาหาร โดยยกตัวอย่างว่า อินโดนีเซียมีผลผลิตอะโวคาโดขนาดใหญ่ คุณภาพดี และมีรสชาติโดดเด่น แต่ผลผลิตจำนวนมากสูญเสียระหว่างกระบวนการจัดส่ง เนื่องจากขาดการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี รวมถึงการฉายรังสี ทำให้มีเพียงร้อยละ 80 ที่สามารถรักษาสภาพได้ในระหว่างการกระจายสินค้า

ในประเด็นด้านงานวิจัย ดร. Syaiful Bakhri หัวหน้า ORTN BRIN อธิบายว่า ปัจจุบันสัดส่วนการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่ผ่านกระบวนการฉายรังสีอยู่ที่ประมาณร้อยละ 26 สำหรับสินค้าเกษตร ส่วนที่เหลือส่วนใหญ่เป็นอุปสรรคทางการแพทย์ เช่น เข็มฉีดยา กุ้งมือ เครื่องมือผ่าตัด และเครื่องมืออื่น ๆ ที่มีศักยภาพในการเข้าสู่กระบวนการฉายรังสี นอกจากนี้ BRIN ยังได้พัฒนาฐานข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณรังสีและวิธีการฉายรังสีเพื่อสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม ครอบคลุมแนวทางการจัดการผลิตภัณฑ์ เช่น มะม่วงและแก้วมังกร ผลิตภัณฑ์อาหารที่ผ่านกระบวนการดังกล่าวจะมีสัญลักษณ์ “Radura” กำกับ เพื่อยืนยันความปลอดภัย การยืดอายุการเก็บรักษา และความเหมาะสมต่อการบริโภค ทั้งนี้ ปัจจุบันได้มีการใช้เครื่อง Irradiator Gamma Merah Putih (IGMP) ที่เมือง Serpong สำหรับการทดลองฉายรังสี โดยคาดว่าจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมให้พัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารตามมาตรฐานการส่งออก

การประชุม FGD ครั้งนี้ยังได้รับเกียรติจากวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิในหลากหลายสาขา อาทิ นาย Andrew Jessup ผู้เชี่ยวชาญจากออสเตรเลียซึ่งมีประสบการณ์ยาวนานกว่า 30 ปีในภาครัฐและการทำวิจัยด้านกฎวิทยาศาสตร์กับทบวงการพลังงานปรมาณูระหว่างประเทศ (IAEA) โดยได้บรรยายเกี่ยวกับตลาดโลกของผลิตภัณฑ์ที่ผ่านการฉายรังสี รวมถึงแนวโน้มการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการฉายรังสีด้านสุขอนามัยพืชในระดับสากล ขณะที่นาง Siti Maimunah จากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (BPOM) กล่าวถึงโอกาสและความท้าทายในการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่สด ดร. Antarjo Dikin นักวิเคราะห์การกักกันพืชจาก Badan Karantina Indonesia นำเสนอประเด็นด้านมาตรการกักกันพืช และนาย Su Bin จาก China National Nuclear Corporation (CNNC) กล่าวบรรยายเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการฉายรังสีอาหารในมุมมองนานาชาติ นอกจากนี้ยังมีผู้แทนจาก BAPETEN, Badan Pangan Nasional (BAPANAS) และภาคอุตสาหกรรม อาทิ บริษัท PT Biro Fasifikasi Indonesia และบริษัท PT Oneject Indonesia เข้าร่วมด้วย

การประชุมดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านกฎระเบียบ วางกรอบแผนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านการฉายรังสี เพิ่มพูนความรู้ ความเข้าใจของผู้ประกอบการ ส่งเสริมความร่วมมือข้ามภาคส่วน และบรรลุลความตกลงระหว่างสถาบันวิจัย ภาคอุตสาหกรรม และหน่วยงานกำกับดูแล อันจะนำไปสู่การพัฒนาและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีการฉายรังสีอย่างยั่งยืนต่อไป

ที่มา: สำนักงานวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (BRIN) วันที่ 2 สิงหาคม 2568

กระทรวงเกษตรฯ พลิกดันการพัฒนาเทคโนโลยีจีโนมิกส์ (Genomics) เพื่อเร่งเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปศุสัตว์

เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2568 ในงาน AGI Summit 2025 ภายใต้หัวข้อ “Genomics Local Impact: Improving Efficiency for Health and Food Security” ซึ่งจัดโดยสมาคมจีโนมิกส์อินโดนีเซีย (Asosiasi Genomik Indonesia: AGI) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเวทีบูรณาการระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วน ในการแลกเปลี่ยนมุมมองและแนวทางเชิงปฏิบัติด้านจีโนมิกส์เพื่อรับมือกับความท้าทายในปัจจุบัน นาย Ivan Rizal Sini ประธาน AGI เน้นย้ำว่า เทคโนโลยีจีโนมิกส์มีศักยภาพสูงในสาขาเกษตรกรรม โดยเฉพาะในอนุภาคปศุสัตว์และการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

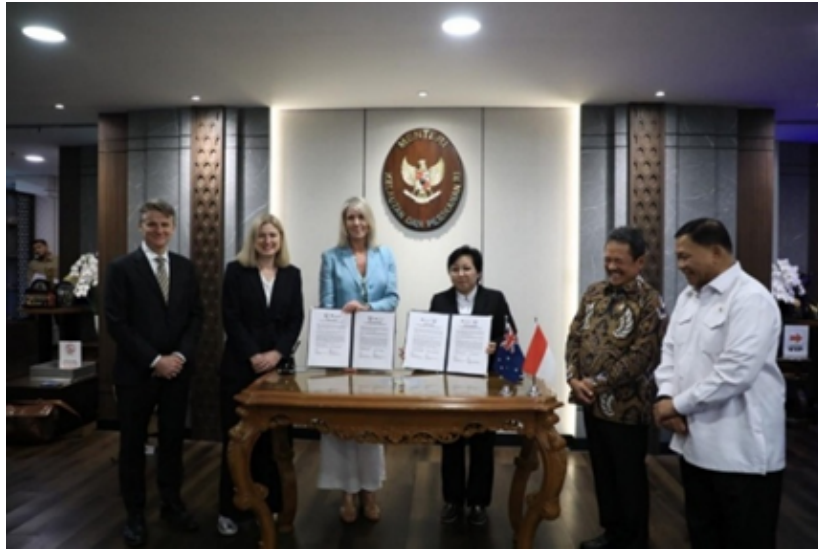
นาย Ivan ระบุว่า การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีจีโนมิกส์เป็นปัจจัยเร่งรัดที่สำคัญต่อการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร โดยเฉพาะการสนับสนุนโครงการอาหารมีคุณค่าทางโภชนาการ (Makan Bergizi: MBG) ผ่านการพัฒนาสายพันธุ์โคนมเพื่อเพิ่มกำลังการผลิตน้ำนมในประเทศ และลดการพึ่งพาการนำเข้า พร้อมทั้งเน้นย้ำว่า อินโดนีเซียควรใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพันธุกรรม (Genetic resources) อย่างเต็มศักยภาพผ่านแนวทางที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีจีโนมิกส์

ในโอกาสเดียวกัน นาย Agung Suganda อธิบดีกรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย แสดงความชื่นชมต่อความริเริ่มของ AGI และยืนยันความพร้อมของกระทรวงเกษตรฯ ในการสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีจีโนมิกส์ โดยใช้ฐานข้อมูลพันธุกรรม (DNA) ของสัตว์ในภาคปศุสัตว์ พร้อมทั้งกล่าวเสริมว่า การบูรณาการดังกล่าวไม่เพียงมุ่งเพิ่มผลผลิตน้ำนมและเนื้อสัตว์ แต่ยังเชื่อมโยงโดยตรงกับการยกระดับสุขภาพสัตว์ และความมั่นคงด้านสุขภาพของประชาชน

ขณะเดียวกัน นาย Budi Gunadi Sadikin รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ตอกย้ำความสำคัญของการดำเนินงานภายใต้แนวคิด “One Health” ซึ่งมุ่งบูรณาการสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน โดยระบุว่า เชื้อก่อโรคที่เป็นอันตรายส่วนใหญ่มักมีต้นกำเนิดจากสัตว์ ดังนั้น การทำความเข้าใจโครงสร้าง DNA ซึ่งมีความคล้ายคลึงกันระหว่างมนุษย์ สัตว์ และพืช จะเป็นปัจจัยสำคัญในการเสริมสร้างระบบสาธารณสุขที่มีความเข้มแข็งและยั่งยืน ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ ได้ยืนยันเจตจำนงที่จะผลักดันให้เทคโนโลยีจีโนมิกส์เป็นองค์ประกอบสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนาปศุสัตว์แห่งชาติ เพื่อบรรลุเป้าหมายด้านการผลิตที่ยั่งยืนและเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารในระยะยาว

ที่มา: กรมปศุสัตว์และบริการสุขภาพสัตว์ (DGLAHS) กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 3 สิงหาคม 2568

อินโดนีเซีย - ออสเตรเลียลงนามถ้อยแถลงร่วม ยกระดับคุณภาพและความปลอดภัยผลิตภัณฑ์ประมง

เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2568 ณ กรุงจาการ์ตา กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) และกระทรวงเกษตร ประมง และป่าไม้เครือรัฐออสเตรเลีย (Department of Agriculture, Fisheries and Forestry: DAFF) ได้จัดการประชุมทวิภาคีเพื่อหารือโอกาสความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ด้านการประมง โดยมุ่งเสริมสร้างระบบการรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมง ออสเตรเลียมีชื่อเสียงด้านมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยด้านอาหารในระดับสูง ขณะที่อินโดนีเซียเป็นผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงรายสำคัญไปยังออสเตรเลียมากกว่า 2,000 รายการ และมีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่องในอนาคต

นาง Ishartini หัวหน้าสำนักงานควบคุมและกำกับดูแลคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมง (BPPMHKP) เปิดเผยว่า นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง ได้พบหารือกับนาง Julie Collin รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร ประมง และป่าไม้ของออสเตรเลีย ในโอกาสที่ BPPMHKP ในฐานะหน่วยงานควบคุมและกำกับดูแลคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมง ครอบคลุมตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ โดยมีการทบทวนการสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมงของอินโดนีเซียไปยังออสเตรเลีย ผ่านการรับรองมาตรฐานการประมงจำนวน 9 ประเภท นอกจากนี้ BPPMHKP ยังผลักดันให้หน่วยแปรรูปสัตว์น้ำ (UPI) จำนวน 184 แห่ง สามารถเข้าสู่ตลาดออสเตรเลียได้สำเร็จ โดยมีผลิตภัณฑ์หลัก 10 ประเภท ได้แก่ ปลาเก๋ ปลาเก๋นึ่ง ปลาจารีดินกระป๋อง กุ้งขาวบรอกโคลี ปลาเก๋นึ่ง (Tuna Loin) ปลาแซลมอนแปรรูป (Gold band Snapper) ปลาจารีดินแช่แข็ง คาร์ราจีแนน (Carrageenan) ปลาแซลมอนแปรรูป (Tropical Snapper) กุ้งแช่แข็ง (Frozen Tuna) และปลาแซลมอนแปรรูป (King Snapper)

ในการประชุมครั้งนี้ ทั้งสองหน่วยงานได้บรรลุข้อตกลงร่วมกันในการจัดทำถ้อยแถลงร่วม (Joint Statement) เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือด้านการรับรองคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ประมงผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้ KKP และ DAFF มีความสัมพันธ์อันดีมาอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี 2555 ผ่านความร่วมมือด้านการตรวจสอบร่วม การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และกิจกรรมเชิงสถาบัน นาง Ishartini เน้นย้ำว่า สำคัญของถ้อยแถลงร่วมดังกล่าว คือ การยกระดับความสัมพันธ์ทวิภาคีด้านการประมง ผ่านความร่วมมือด้านมาตรฐานคุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ รวมถึงการยอมรับซึ่งกันและกันในฐานะหน่วยงานผู้มีอำนาจที่มีความเชี่ยวชาญและความน่าเชื่อถือในแต่ละประเทศ

นอกจากนี้ KKP ได้เสนอความร่วมมือในหลายโครงการเพื่อพัฒนาระบบการรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ประมง อาทิ การตรวจสอบก่อนผ่านแดนร่วมกัน (Pre-border Inspection) การควบคุมและเฝ้าระวังตลาดผลิตภัณฑ์ประมง การบังคับใช้มาตรการด้านความปลอดภัยอาหาร การยกระดับมาตรการด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยการประมง ตลอดจนการพัฒนาศักยภาพด้านการทดสอบจุลชีววิทยาในผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ (Capacity Building in Microbiological Testing) โครงการดังกล่าวมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของอินโดนีเซียในการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมง พร้อมทั้งเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตลาดต่างประเทศ รวมถึงตลาดออสเตรเลีย

ที่มา: กระทรวงกิจการทางทะเลและการประมง วันที่ 4 สิงหาคม 2568

เศรษฐกิจอินโดนีเซียไตรมาส 2/2568 ได้แรงหนุนจากภาคเกษตรที่เติบโตอย่างมีนัยสำคัญ

การเติบโตทางเศรษฐกิจของอินโดนีเซียในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 ยังคงสะท้อนผลการดำเนินงานเชิงบวก โดยอ้างอิงข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) เศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวร้อยละ 5.12 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า (Year-on-Year) และร้อยละ 4.04 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า (Quarter-to-quarter) ท่ามกลางภาวะความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ภาคการเกษตรยังคงมีบทบาทสำคัญในฐานะเสาหลักของเศรษฐกิจประเทศ ในด้านการผลิต ภาคการเกษตร ป่าไม้ และการประมง ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568 มีอัตราการเติบโตสูงสุดที่ร้อยละ 13.53 เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้าที่ร้อยละ 9.74 โดยภาคส่วนดังกล่าวมีส่วนต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ร้อยละ 13.83 ส่งผลให้เป็นภาคเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสอง รองจากภาคอุตสาหกรรมแปรรูป การขยายตัวของผลผลิตทางการเกษตรได้รับแรงขับเคลื่อนจากนโยบายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล อาทิ การเร่งรัดการเพาะปลูก การพัฒนาระบบชลประทาน และการเพิ่มการจัดสรรปุ๋ยที่ได้รับเงินอุดหนุน ส่งผลให้มูลค่าเพิ่มของภาคส่วนนี้ปรับตัวสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จาก 361.5 ล้านล้านรูเปียห์ในไตรมาสที่ 1 เป็น 410.4 ล้านล้านรูเปียห์ในไตรมาสที่ 2 ปี 2568

รายงานล่าสุดขององค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ระบุว่า การผลิตอาหารของอินโดนีเซียมีแนวโน้มเชิงบวก โดยการผลิตข้าวในปี 2568 คาดว่าจะอยู่ที่ 55.6 ล้านตัน สูงกว่าค่าเฉลี่ยในช่วงห้าปีที่ผ่านมาเล็กน้อย ขณะที่การผลิตข้าวโพดคาดว่าจะอยู่ที่ 15.5 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 6 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยก่อนหน้า ปัจจัยดังกล่าวสะท้อนว่าอินโดนีเซียกำลังดำเนินอยู่บนเส้นทางที่เหมาะสมต่อการบรรลุเป้าหมายด้านความมั่นคงทางอาหาร ในเชิงพื้นที่ เกษชาวยังคงมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ด้วยสัดส่วนต่อ GDP ร้อยละ 56.94 และมีอัตราการเติบโตร้อยละ 5.24 (Year-on-Year) ขณะที่เกาะสุลาเวสีมีอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับรายปี อยู่ที่ร้อยละ 5.83 ซึ่งสะท้อนแนวโน้มการกระจายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจไปสู่ภูมิภาคตะวันออกของประเทศ ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ ยังคงมุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของโครงการยุทธศาสตร์ระดับชาติที่มีความสำคัญ อาทิ การขยายพื้นที่เพาะปลูก การฟื้นฟูสวนปาล์มน้ำมัน และการยกระดับกระบวนการผลิตทางการเกษตรสู่ความเป็นสมัยใหม่ ส่งผลให้อินโดนีเซียก้าวสู่อนาคตทางการเกษตรที่มีศักยภาพการผลิตสูง ยึดหยุ่นต่อความเสี่ยง และยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 5 สิงหาคม 2568

บูรณาการเลี้ยงโคในสวนปาล์ม ช่วยเพิ่มการผลิตเนื้อ ลดต้นทุนปุ๋ยลงร้อยละ 30

เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2568 ภายในเวทีการเสวนากลุ่มย่อย (Focus Group Discussion) ณ สำนักงานปาล์มน้ำมันและปศุสัตว์ จ.กาลิมันตันใต้ มีการประเมินว่าการบูรณาการเลี้ยงโคเนื้อในพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันสามารถสร้างประโยชน์ได้สองทาง ทั้งด้านการเพิ่มปริมาณการผลิตเนื้อโคของประเทศ และการยกระดับประสิทธิภาพการลดต้นทุนการบำรุงรักษาสวนปาล์ม รัฐบาลจึงได้ผลักดันให้รูปแบบระบบบูรณาการโค-ปาล์มน้ำมัน (SISKA) ถูกนำไปประยุกต์ใช้อย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะในพื้นที่ จ.กาลิมันตันใต้ซึ่งมีศักยภาพด้านทรัพยากรที่เหมาะสมต่อการพัฒนาในลักษณะดังกล่าว

นาง Suparmi หัวหน้าสำนักงานปาล์มน้ำมันและปศุสัตว์ จ.กาลิมันตันใต้ เปิดเผยว่า ปาล์มน้ำมันถือเป็นหนึ่งในพืชเศรษฐกิจเชิงยุทธศาสตร์ของภูมิภาค ที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนเศรษฐกิจท้องถิ่น การใช้ประโยชน์พื้นที่สวนปาล์มเพื่อการเลี้ยงโคจึงเป็นแนวทางที่สามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านเนื้อสัตว์ นาง Suparmi กล่าวเพิ่มเติมว่า ภาครัฐมีความมุ่งมั่นที่จะใช้ศักยภาพของทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะเป็นพื้นที่สวนปาล์ม พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่หมุนเวียนเพื่อการผลิตอาหาร หรือแม้แต่พื้นที่รกร้างจากการทำเหมือง ทั้งนี้ จากพื้นที่สวนปาล์มน้ำมันรวม 16.38 ล้านเฮกตาร์ทั่วประเทศ มีพื้นที่ประมาณ 4.4 ล้านเฮกตาร์ที่เหมาะสมต่อการดำเนินการตามระบบ SISKA ซึ่งสามารถรองรับการเลี้ยงโคได้มากถึง 2.2 ล้านตัว

ด้านนาง Tri Melasari ผู้อำนวยการกองอาหารสัตว์ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย แสดงความชื่นชมต่อความริเริ่มของ จ.กาลิมันตันใต้ พร้อมทั้งเน้นย้ำว่า นี่คือช่วงเวลาสำคัญในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคอุตสาหกรรม และภาคประชาชน เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนและส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ นาง Tri ยังยืนยันว่าการบูรณาการเลี้ยงโคในสวนปาล์มน้ำมันก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน เนื่องจากสามารถช่วยลดต้นทุนการใช้ปุ๋ยและสารเคมีกำจัดวัชพืชได้ประมาณร้อยละ 30 สำหรับ จ.กาลิมันตันใต้ปัจจุบันมีพื้นที่สวนปาล์มประมาณ 504,000 เฮกตาร์ โดยร้อยละ 86 อยู่ภายใต้การบริหารของภาคเอกชน ส่วนที่เหลือเป็นของเกษตรกรรายย่อย ทั้งนี้ มีบริษัทเอกชน 13 แห่งที่ได้ลงนามในข้อตกลงเพื่อดำเนินการตามระบบ SISKA ขณะที่รัฐบาลตั้งเป้าให้การดำเนินการดังกล่าวสามารถเริ่มต้นได้โดยเร็ว ซึ่งสะท้อนถึงรูปแบบการจัดการที่มีความเป็นไปได้และไม่จำเป็นต้องพึ่งพาระบบการกักขังหรือการดูแลอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา

ที่มา: bpmsph.ditjenpkh.pertanian.go.id วันที่ 10 สิงหาคม 2568

KKP เดินหน้าพัฒนา PPS Bitung สู่ท่าเทียบเรือประมงเชิงนิเวศ หุ่น PIT

กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง (KKP) ประกาศความพร้อมในการพัฒนาท่าเทียบเรือประมง Bitung (Bitung Ocean Fisheries Port: PPS Bitung) ให้เป็นท่าเทียบเรือประมงเชิงนิเวศ (Eco fishing port) เพื่อสนับสนุนนโยบายการจัดสรรพื้นที่และโควตาการทำประมง (Quota Based Fishing Zone Policy - PIT) ในเขตพื้นที่โซนที่ 2 ครอบคลุมเขตการจัดการประมงสาธารณะรัฐอินโดนีเซีย (WPPNRI) หมายเลข 716 และ 717 รวมถึงโซนที่ 3 ได้แก่ WPP 715, 718 และ 714 นาย Lotharia Latif รักษาการอธิบดีกรมจับสัตว์น้ำ เปิดเผยว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของท่าเทียบเรือประมงถือเป็นมาตรการเชิงกลยุทธ์ที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน PIT อย่างครบวงจร โดยนอกจากการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกแล้ว ยังมุ่งเน้นการยกระดับระบบสารสนเทศ (ระบบบริหารจัดการตามมาตรฐาน ISO และศักยภาพของทรัพยากรบุคคล (HR capacity) ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ดร. Ady Candra ผู้อำนวยการท่าเทียบเรือประมง (Director of Fisheries Port) กล่าวเสริมว่า ภายใต้แนวคิด Eco Fishing Port ท่าเทียบเรือประมง Bitung จะต้องมีความสามารถในการให้บริการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดแก่ชุมชนประมง พร้อมบูรณาการระบบการตรวจสอบย้อนกลับผลผลิตการจับสัตว์น้ำ (Traceability) และการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) เพื่อสนับสนุนความต่อเนื่องและความราบรื่นในการส่งออกผลิตภัณฑ์ประมง ทั้งนี้ ในปี 2566 ท่าเทียบเรือประมง Bitung สามารถรองรับเรือประมงได้ถึง 1,048 ลำ มีผลผลิตรวมประมาณ 54,000 ตันต่อปี พร้อมการจ้างงานกว่า 9,200 คน และสร้างรายได้จากการจัดเก็บรายได้ของรัฐที่มีใช้ภาษี (PNBP) ประมาณ 32 พันล้านรูเปียห์ อย่างไรก็ตาม ภายหลังการพัฒนาเป็นท่าเทียบเรือประมงเชิงนิเวศ จะสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับเรือประมงได้สูงสุดถึง 1,600 ลำ เพิ่มปริมาณผลผลิตเป็น 92,000 ตันต่อปี รองรับแรงงานกว่า 18,000 คน และมีศักยภาพสร้างรายได้ PNBP สูงถึง 82.5 พันล้านรูเปียห์

ที่มา: Koran Jakarta วันที่ 13 สิงหาคม 2568

หมายเหตุ

- 1.โซนที่ 2 WPPNRI 716 น่านน้ำสุลาเวสี และตอนเหนือของเกาะอัลมาเฮรา และ WPPNRI 717 น่านน้ำอ่าว เซนตราวาช และ คาบมทาสุมุทราแปซิฟิก และทะเลน้ำลึกมหาสมุทรแปซิฟิก
- 2.โซนที่ 3 WPPNRI 715 น่านน้ำอ่าวโตมิ นิ ทะเลมาลุกู ทะเลอัลมาเฮรา ทะเลเซรัม และอ่าวบิราว และ WPPNRI 718 น่านน้ำทะเลอารู ทะเลอาราฟูรา และทะเลติมอร์ในส่วนตะวันออก WPPNRI 714 น่านน้ำอ่าวโตโล และทะเลบันตา

รมว.เกษตรฯ เร่งพัฒนา 800,000 เฮกตาร์พื้นที่เพาะปลูกเชิงยุทธศาสตร์

เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568 ภายหลังการประชุมร่วมกับภาคเอกชนและสมาคมเกษตรกร ณ กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย กรุงจาการ์ตา นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย ยืนยันความสำคัญของมาตรการเร่งรัดการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในภาคสวนพืชแห่งชาติอย่างเป็นรูปธรรม โดยรัฐบาลได้กำหนดโครงการพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกเชิงยุทธศาสตร์รวมกว่า 800,000 เฮกตาร์ ครอบคลุมพืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ มะพร้าว โกโก้ มะม่วงหิมพานต์ อ้อย ลูกจันทน์เทศ กาแฟ และพริกไทย โครงการดังกล่าวได้รับการสนับสนุนอย่างเต็มรูปแบบจากประธานาธิบดี Prabowo Subianto พร้อมจัดสรรงบประมาณ 8 ล้านล้านรูเปียห์ เพื่อยกระดับศักยภาพการผลิตภายในประเทศและคุณภาพชีวิตเกษตรกรอย่างยั่งยืน

สำหรับพืชเศรษฐกิจประเภทอ้อย รมว. Amran กำหนดเป้าหมายการปรับปรุงพันธุ์และการปลูกทดแทน (Replanting) ครอบคลุมพื้นที่ 100,000 เฮกตาร์ ภายในปี 2568 โดยประเมินว่าอินโดนีเซียจะสามารถบรรลุความเป็นอิสระด้านการผลิตน้ำตาลภายใน 2 ปี ความร่วมมือกับบริษัท PT Perkebunan และบริษัท Sinergi Gula Nusantara (SGN) จะช่วยให้การปลูกทดแทนครอบคลุมพื้นที่ 100,000 เฮกตาร์ และแล้วเสร็จภายใน 6 เดือน พร้อมวางแผนพัฒนาอ้อยอย่างต่อเนื่องในระยะเวลา 2-3 ปี เพื่อให้ประเทศสามารถบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองด้านน้ำตาลทรายขาว (White sugar self-sufficiency) ภายใน 2 ปี ในโอกาสเดียวกัน นาย Mahmudi ประธานกรรมการบริหาร (President Director) บริษัท Sinergi Gula Nusantara (SGN) กล่าวชื่นชมต่อการดำเนินงานอย่างเร่งรัดของกระทรวงเกษตรฯ และแสดงความเชื่อมั่นว่าเป้าหมายการผลิตน้ำตาลแห่งชาติจะสามารถยกระดับจาก 2.4 ล้านตัน เป็น 2.7 ล้านตันได้ตามที่คาดการณ์ไว้

ที่มา: กระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย วันที่ 14 สิงหาคม 2568

ประธานาธิบดีอินโดนีเซียยกย่องความสำเร็จภาคเกษตร: สต็อกข้าวแข็งแรงแรง เกษตรกรยิ้มได้

เมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2568 ในการประชุมประจำปีของสภาประชาชนที่ปรึกษาแห่งสาธารณรัฐอินโดนีเซีย และการประชุมร่วมของสภาผู้แทนราษฎรและสภาผู้แทนเขต ณ อาคารรัฐสภาอินโดนีเซีย กรุงจาการ์ตา ประธานาธิบดี Prabowo Subianto เน้นย้ำว่า “ความมั่นคงทางอาหารเป็นหนึ่งในเสาหลักของความมั่นคงแห่งชาติ” พร้อมยืนยันถึงความมุ่งมั่นของรัฐบาลในการลดการพึ่งพาการนำเข้า และผลักดันให้ประเทศบรรลุการพึ่งพาตนเองด้านการผลิตอาหารอย่างยั่งยืน ประธานาธิบดี Prabowo ได้อธิบายถึงยุทธศาสตร์หลักที่รัฐบาลดำเนินการผ่านกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย ได้แก่ การขยายพื้นที่เพาะปลูกไปยังภูมิภาคที่มีศักยภาพ เช่น กาลิมันตันกลาง กาลิมันตันตะวันตก สุมาตรา ปาปัว และพื้นที่อื่นทั่วประเทศ ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เพื่อยกระดับดัชนีการเพาะปลูก (Indeks Pertanian – IP) และผลผลิตในระดับประเทศ นอกจากนี้ ยังมีมาตรการลดขั้นตอนเชิงระบบราชการในการจัดสรรปุ๋ย โดยกระจายจากโรงงานถึงเกษตรกรโดยตรง ตลอดจนสนับสนุนการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร (Alsintan) เพื่อเสริมศักยภาพในการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

เพื่อสร้างหลักประกันให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม รัฐบาลได้กำหนดการปรับขึ้นราคาซื้อข้าวเปลือกเป็นกิโลกรัมละ 6,500 รูเปียห์ ซึ่งเป็นมาตรการสำคัญในการสร้างรายได้ที่มั่นคงและยั่งยืนแก่เกษตรกร อีกทั้งยังเป็นแรงจูงใจในการขยายการผลิตในพื้นที่เพาะปลูกหลักทั่วประเทศ ผลลัพธ์ของนโยบายดังกล่าวปรากฏอย่างเป็นรูปธรรม โดยปัจจุบันอินโดนีเซียก้าวเข้าสู่จุดเปลี่ยนทางประวัติศาสตร์ด้านความมั่นคงทางอาหาร ผลผลิตข้าวอยู่ในภาวะเกินดุล (Surplus) ส่งผลให้ปริมาณสำรองแห่งชาติเพิ่มขึ้นมากกว่า 4 ล้านตัน ซึ่งถือว่าสูงที่สุดในประวัติศาสตร์ของประเทศ นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังสามารถกลับมาส่งออกข้าวและข้าวโพดอีกครั้ง ตอกย้ำศักยภาพของประเทศในฐานะผู้จัดหาสินค้าเกษตรรายสำคัญในตลาดโลก ทั้งนี้ นโยบายด้านการเกษตรยังส่งผลเชิงบวกต่อคุณภาพชีวิตของเกษตรกร ทั้งในด้านความมั่นคงทางรายได้ ความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้น และการตระหนักถึงบทบาทเชิงรุกของรัฐบาลในคำมั่นภาคเกษตรกรรมอย่างแท้จริง

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 14 สิงหาคม 2568

ตลาดยุโรปขยายตัว หนุนโอกาสส่งออกยางพาราอินโดนีเซีย

ตลาดยุโรปมีศักยภาพสูงในการพัฒนาเป็นพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์ด้านการส่งออกยางพาราของอินโดนีเซีย แม้ไม่ใช่ตลาดหลัก แต่การส่งออกยางพาราไปยังยุโรปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีบทบาทสำคัญในการพ่วงเกาะซบเซาของตลาดยางพาราโลก อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติตามข้อกำหนดผลิตภัณฑ์ปลอดการตัดไม้ทำลายป่า (European Union Deforestation Regulation: EUDR) ของสหภาพยุโรป ที่จะบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 30 ธันวาคม 2568 โดยข้อระเบียบดังกล่าวกำหนดให้สินค้าเกษตร รวมถึงยางพารา ต้องปราศจากการตัดไม้ทำลายป่าและมีระบบการตรวจสอบย้อนกลับที่โปร่งใส ซึ่งยังคงเป็นความท้าทายต่อเกษตรกรและผู้ประกอบการยางพาราของอินโดนีเซียในการปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าว

ข้อมูลจากสมาคมผู้ประกอบการยางพาราอินโดนีเซีย (Gapkindo) จ.สุมาตราเหนือ ระบุว่า การส่งออกยางพาราจากสุมาตราเหนือไปยังยุโรปในเดือนมิถุนายน 2568 อยู่ที่ 3,343 ตัน เพิ่มขึ้นจาก 2,919 ตันในเดือนก่อนหน้า ส่งผลให้สัดส่วนการส่งออกไปยุโรปเพิ่มจากร้อยละ 12.75 เป็นร้อยละ 15.34 ของการส่งออกทั้งหมด ยางพาราจากสุมาตราเหนือถูกส่งไปยัง 31 ประเทศในยุโรป โดยตลาดหลัก ได้แก่ ลักเซมเบิร์ก โรมาเนีย อิตาลี สเปน ลัตเวีย และโปแลนด์ การขยายตัวของตลาดยุโรปสะท้อนถึงโอกาสในการขยายการผลิตและการปรับตัวของราคายางพาราในตลาดโลก

ด้านสหภาพยุโรปชี้ชัดว่า EUDR มุ่งเน้นสินค้าหลัก เช่น น้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง ถ่านหิน กาแฟ ถั่วเหลือง โกโก้ เนื้อวัว และไม้ รวมถึงยางพารา กระดาษ หนังสือ และผลิตภัณฑ์แปรรูปอื่น ๆ ซึ่งเป็นสินค้าส่งออกสำคัญของอินโดนีเซียไปยังตลาดยุโรป โดยในปี 2565 การส่งออกสินค้ากลุ่มนี้สร้างมูลค่าการค้ารวมกว่า 6.5 พันล้านเหรียญสหรัฐ โดยเฉพาะน้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องมีส่วนสูงถึง 3 พันล้านเหรียญสหรัฐจากรายได้รวม 21 พันล้านเหรียญสหรัฐจากการส่งออกไปยังสหภาพยุโรป

อย่างไรก็ตาม การส่งออกยางพาราของอินโดนีเซียยังคงพึ่งตลาดเดิมเป็นหลัก ได้แก่ ญี่ปุ่น (ร้อยละ 29.01) บราซิล (ร้อยละ 14.24) สหรัฐอเมริกา (ร้อยละ 11.61) จีน (ร้อยละ 7.21) และอินเดีย (ร้อยละ 5.46) แม้สหรัฐอเมริกาและอินเดียมีศักยภาพในการขยายตัว แต่ยังคงเผชิญข้อจำกัดด้านค่าขนส่งและค่าใช้จ่ายโลจิสติกส์ที่สูงซึ่งกระทบต่อความต่อเนื่องของการจัดส่ง ขณะเดียวกัน ปริมาณการส่งออกโดยรวมของสุมาตราเหนือเดือนมิถุนายน 2568 อยู่ที่ 21,795 ตัน ลดลงร้อยละ 4.81 จากเดือนพฤษภาคม แต่เมื่อเปรียบเทียบกับรายปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.45 สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงแรงกดดันของตลาดและข้อจำกัดด้านวัตถุดิบ

ด้านราคายางพาราในตลาดโลกมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น โดยราคายางแผ่นรมควันมาตรฐาน (Technical Specified Rubber: TSR 20) ที่ตลาด Singapore Exchange ปิดที่ 172.8 เซนต์สหรัฐต่อ/กก. (15 สิงหาคม 2568) เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7 จากราคาเฉลี่ยในเดือนมิถุนายน การปรับตัวของราคาตลาดโลกส่งผลให้ราคายางที่เกษตรกรได้รับในประเทศเพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยราคาน้ำยางสดในสุมาตราเหนือปรับจาก 10,500 รูเปียห์/กก. เป็น 12,000 รูเปียห์/กก. ส่งผลให้เกษตรกรมีแรงจูงใจกลับมาขยายการผลิตและคาดหวังว่าราคาจะปรับขึ้นต่อไปถึงระดับ 14,500 รูเปียห์/กก. ตามที่เคยเกิดขึ้นในช่วงปลายปี 2567 ถึงต้นปี 2568

ที่มา: Kompas วันที่ 18 สิงหาคม 2568

มะพร้าวแปรรูปบาทัมเปิดตลาดส่งออกจีน มูลค่ากว่า 1.8 พันล้านบาท

ท่าเรือ Batu Ampar เมือง Batam ได้กลายเป็นประตูส่งออกเชิงยุทธศาสตร์สำหรับผลิตภัณฑ์กะทิและน้ำมะพร้าวแปรรูปจากจังหวัดหมู่เกาะเรียว การส่งออกครั้งแรกประกอบด้วยกะทิ 54 ตัน และน้ำมะพร้าว 27 ตัน ส่งออกไปยังประเทศจีน รวมมูลค่ากว่า 1.8 พันล้านบาท ผลิตกันที่ดังกล่าวเป็นผลผลิตจากกระบวนการแปรรูปทางการเกษตรของจังหวัดหมู่เกาะเรียว ซึ่งสะท้อนถึงศักยภาพในการส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อการส่งออก

นาง Herwintarti หัวหน้าสำนักงานกักกันสัตว์และพืช (Barantin Kepri) จังหวัดหมู่เกาะเรียว ระบุว่า กะทิและน้ำมะพร้าวเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชั้นนำที่สามารถสร้างผลกระทบเชิงเศรษฐกิจอย่างกว้างขวางในภูมิภาค พร้อมย้ำว่า Barantin Kepri ไม่เพียงทำหน้าที่ป้องกันสินค้าเกษตรจากศัตรูพืชและโรคภัยเท่านั้น แต่ยังอำนวยความสะดวกด้านการค้าด้วยการให้บริการออกใบรับรองสุขอนามัยสำหรับการส่งออก ซึ่งเป็นข้อกำหนดสำคัญของการค้าระหว่างประเทศชั้นนำของจังหวัดหมู่เกาะเรียวเข้าสู่ตลาดระหว่างประเทศได้อย่างกว้างขวาง

ข้อมูลจาก Barantin Kepri ระบุว่า ในช่วงเดือนมกราคม-สิงหาคม 2568 ปริมาณการส่งออกผลิตภัณฑ์เกษตรจากจังหวัดหมู่เกาะเรียวมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 10,997 ตัน มูลค่ากว่า 191 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 21.2 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ตลาดส่งออกครอบคลุมประเทศออสเตรเลีย เยอรมนี สหรัฐอาหรับเอมิเรต ไต้หวัน อียิปต์ และรัสเซีย ด้านนาย David กรรมการผู้จัดการบริษัท PT Coconut Charcoal Indonesia ระบุว่า การส่งออกครั้งนี้สะท้อนถึงศักยภาพการแข่งขันของผลิตภัณฑ์มะพร้าวแปรรูปของอินโดนีเซียในตลาดโลก และคาดว่าจะเปิดโอกาสในการเปิดทางให้ผลิตภัณฑ์ชั้นนำของจังหวัดหมู่เกาะเรียวเข้าสู่ตลาดระหว่างประเทศได้กว้างขึ้น

ที่มา: gokepri.com วันที่ 19 สิงหาคม 2568

อินโดนีเซียตั้งเป้าสู่ผู้ส่งออกน้ำมันปาล์มอันดับหนึ่งไปยังแคนาดา

นาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อินโดนีเซีย เปิดเผยถึงความมุ่งมั่นของประเทศในการก้าวขึ้นเป็นผู้ส่งออกน้ำมันปาล์มดิบ (Crude palm oil: CPO) อันดับหนึ่งไปยังแคนาดา จากปัจจุบันที่อยู่ในอันดับสอง การแถลงดังกล่าวมีขึ้นภายหลังจากการพบหารือกับนาย Heath MacDonald รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและอาหารของแคนาดา ณ กรุงจาการ์ตา ซึ่งนับเป็นการเยือนต่างประเทศครั้งแรกของ สมว. Heath นับตั้งแต่เข้ารับตำแหน่ง ทั้งสองฝ่ายได้หารือเกี่ยวกับความท้าทายระดับโลก เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ และภัยคุกคามต่อความมั่นคงทางอาหาร ปัจจัยเหล่านี้สะท้อนถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการเสริมสร้างห่วงโซ่อุปทานด้านการเกษตร และการพัฒนาความร่วมมือทางการค้าให้มีเสถียรภาพมากยิ่งขึ้นระหว่างสองประเทศ

นอกจากสินค้าในกลุ่มน้ำมันปาล์มแล้ว การเจรจาในระดับทวิภาคียังครอบคลุมถึงโอกาสความร่วมมือด้านปศุสัตว์ โดยเฉพาะในภาคโคนมและโคมีชีวิต ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตร และการพัฒนาโครงการความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ แคนาดาได้ยืนยันความมุ่งมั่นในการเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการค้า ผ่านความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจแบบครอบคลุม (Comprehensive Economic Partnership Agreement: CEPA) ที่เพิ่งได้รับการให้สัตยาบัน ในปี 2567 การส่งออกสินค้าการเกษตรของอินโดนีเซียไปยังแคนาดามีมูลค่ากว่า 222 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีสินค้าหลัก ได้แก่ ยางพารา 115.4 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โกโก้ 58.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ กาแฟ 29.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และสับปะรด 5.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ผลการค้าดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงศักยภาพเชิงยุทธศาสตร์ของน้ำมันปาล์มในการก้าวขึ้นเป็นสินค้าส่งออกหลักของอินโดนีเซียไปยังตลาดแคนาดา

ที่มา: haisawit.co.id 19 สิงหาคม 2025

BPS เผย ส่งออกเดือนมิถุนายน 2568 ทะลุ 23.44 พันล้านเหรียญสหรัฐ น้ำมันปาล์มส่งผลขับเคลื่อนหลัก

สำนักงานสถิติแห่งชาติอินโดนีเซีย (BPS) รายงานว่า มูลค่าผลการส่งออกประจำเดือนมิถุนายน 2568 อยู่ 23.44 พันล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวร้อยละ 11.29 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน การเติบโตดังกล่าวได้รับแรงขับเคลื่อนหลักจากการส่งออกสินค้าในหมวดไขมันและน้ำมันพืช โดยเฉพาะน้ำมันปาล์มดิบ (CPO) ซึ่งขยายตัวร้อยละ 22.05 เมื่อเทียบแบบปีต่อปี และมีบทบาทสำคัญต่อการเพิ่มขึ้นของการส่งออกนอกภาคน้ำมันและก๊าซ (Non-migas) ขณะเดียวกัน การส่งออกโลหะมีค่าขยายตัวมากกว่าร้อยละ 100 เสริมให้ภาพรวมการส่งออก Non-migas เติบโตอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าปริมาณการขนส่งรายเดือนจะผันผวนจากปัจจัยตลาดและความไม่แน่นอนของราคาสินค้าโภคภัณฑ์โลกก็ตาม

ในด้านความสัมพันธ์ทางการค้า การเจรจากับสหรัฐอเมริกาในเดือนกรกฎาคม 2568 ส่งผลให้อัตราภาษีนำเข้าบางรายการปรับลดลงจากร้อยละ 32 เหลือร้อยละ 19 อย่างไรก็ตาม มาตรการยกเว้นภาษีสำหรับสินค้าบางประเภท ยังอยู่ระหว่างการหารือเพิ่มเติม ขณะเดียวกัน ฝ่ายนโยบายการคลังได้ออกข้อบังคับกำหนดอัตราเก็บเงินสมทบการส่งออก (Export levy) สำหรับผลิตภัณฑ์น้ำมันปาล์มบางชนิดในช่วงร้อยละ 4.5-10 โดยรายได้จากเงินสมทบดังกล่าวอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของกองทุนพัฒนาอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม (The Palm Oil Plantation Fund Management Agency: BPD PKS) เพื่อนำไปใช้ชดเชยส่วนต่างราคาน้ำมันปาล์มดิบกับน้ำมันดีเซลภายใต้โครงการไบโอดีเซล ซึ่งมีผลโดยตรงต่อโครงสร้างต้นทุนของผู้ประกอบการ

ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมประเมินว่า ความต้องการใช้ไบโอดีเซลจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการบังคับใช้นโยบายผสม B50 ในอนาคตอันใกล้ ส่งผลให้จำเป็นต้องขยายกำลังการผลิต ควบคู่กับการพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability system) ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับกฎระเบียบด้านการลดการตัดไม้ทำลายป่า (EU Deforestation Regulation) ของสหภาพยุโรป ซึ่งจะทยอยบังคับใช้ระหว่างปี 2568-2569

ที่มา: haisawit.co.id วันที่ 20 สิงหาคม 2568

รมว.กระทรวงเกษตรฯ เร่งรัดการฟื้นฟูระบบชลประทานเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร

รัฐบาลอินโดนีเซียยังคงเดินหน้าสร้างความมั่นคงทางอาหารระดับชาติ ด้วยการเร่งรัดฟื้นฟูเครือข่ายชลประทานทางการเกษตรในทุกภูมิภาคของประเทศ มาตรการเชิงยุทธศาสตร์ดังกล่าวมีความสำคัญต่อการเพิ่มผลผลิตข้าว โดยเฉพาะท่ามกลางความท้าทายด้านภูมิอากาศและความต้องการอาหารที่เพิ่มสูงขึ้น นาย Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย เน้นย้ำในการประชุมประสานงานระดับชาติ (Rakor) หัวข้อ การฟื้นฟูเครือข่ายชลประทานทางการเกษตร เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2568 ว่า ความสำเร็จของการผลิตข้าวระดับชาติขึ้นอยู่กับความพร้อมและคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานชลประทาน ดังนั้น รัฐบาลจึงสนับสนุนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานส่วนกลางและรัฐบาลท้องถิ่น เพื่อเร่งรัดการปรับปรุงระบบชลประทานให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

การประชุม Rakor ถือเป็นเวทีสำคัญในการขับเคลื่อนการเพิ่มผลผลิตข้าว โดยมีผู้แทนระดับสูงจากหลายหน่วยงานเข้าร่วม อาทิ นาย Ali Jamil เลขาธิการกระทรวงเกษตรฯ นาย Hermanto รักษาการอธิบดีกรมที่ดินและชลประทานทางการเกษตร นาย Dwi Purwantoro อธิบดีทรัพยากรน้ำ กระทรวงโยธาธิการ และนาย Juari ผู้ประสานงานการใช้ทรัพยากรน้ำ สำนักงานวางแผนพัฒนาแห่งชาติ (Bappenas)

การฟื้นฟูระบบชลประทานเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานตามคำสั่งประธานาธิบดี หมายเลข 2 ปี 2025 ว่าด้วยการก่อสร้าง การปรับปรุง ฟื้นฟู ตลอดจนการดำเนินงานและบำรุงรักษาเครือข่ายชลประทาน รัฐบาลตั้งเป้าให้พื้นที่ชลประทานทุกแห่งสามารถใช้งานได้อย่างเต็มศักยภาพ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมทางการเกษตร โดยเฉพาะในพื้นที่ศูนย์กลางการผลิตข้าว มาตรการนี้ยังสอดคล้องกับความพยายามสร้างความมั่นคงทางอาหารในระยะยาว เนื่องจากระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพช่วยยืดระยะเวลาการเพาะปลูก เพิ่มความเข้มข้นของการผลิต และรับประกันการจัดสรรน้ำอย่างเพียงพอในช่วงฤดูแล้งที่ยาวนาน

นาย Hermanto รักษาการอธิบดีกรมที่ดินและชลประทานทางการเกษตร ระบุว่า ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความมุ่งมั่นในการบูรณาการการทำงานเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารระดับชาติ (swasembada pangan nasional) การดำเนินงานตาม SKB นี้คาดว่าจะเร่งรัดมาตรการเชิงยุทธศาสตร์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพพื้นที่ชลประทานทั่วประเทศ ทั้งนี้ ระบบชลประทานที่มีคุณภาพถือเป็นปัจจัยหลักต่อการบรรลุความมั่นคงทางอาหาร เนื่องจากการมีแหล่งน้ำและโครงสร้างพื้นฐานที่พร้อมจะเอื้อต่อการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวได้ตลอดทั้งปี

ที่มา : pertanian.go.id วันที่ 25 สิงหาคม 2568

Barantin และ GACC ร่วมตรวจประเมินสถานประกอบการ ปลายันอินโดนีเซีย เสริมโอกาสส่งออกจีน

หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย (Barantin) ให้การต้อนรับคณะผู้แทนจากสำนักงานศุลกากรแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (General Administration of Customs of the People's Republic of China: GACC) ในโอกาสการดำเนินกิจกรรมการประเมินภาคสนาม (On-site Assessment) ต่อสถานประกอบการผลิตปลายันและน้ำมันปลาในอินโดนีเซียที่ประสงค์จะส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน กิจกรรมดังกล่าวจัดขึ้นระหว่างวันที่ 25-30 สิงหาคม 2568 โดยมีวาระสำคัญ ได้แก่ การประชุมเปิด (Opening Meeting) ณ กรุงเทพมหานคร และการตรวจเยี่ยมเชิงลึก ณ สถานประกอบการในจ.ชวาตะวันตก จ.ชวาตะวันออก และจ.บาหลี

นาย Drama Panca Putra รองหัวหน้าด้านการกักกันสัตว์น้ำ แสดงความชื่นชมต่อการเข้าร่วมของคณะผู้เชี่ยวชาญจาก GACC ซึ่งนำโดย นาย Wang Chunxia รองผู้อำนวยการด้านการกักกันสัตว์และพืช สังกัดศุลกากรกว้างโจว พร้อมด้วยนาง Ma Xiaozhen ผู้อำนวยการหน่วยงานศุลกากรฟูโจว และนาย Wei Peng ผู้อำนวยการหน่วยงานศุลกากรเซี่ยงไฮ้ ในโอกาสดังกล่าว นาย Drama เน้นย้ำถึงความสำคัญของปลายันและน้ำมันปลาในฐานะสินค้าเชิงยุทธศาสตร์ที่มีบทบาทสนับสนุนต่ออุตสาหกรรมอาหารสัตว์และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำทั้งในอินโดนีเซียและจีน พร้อมระบุว่า การประเมินภาคสนามครั้งนี้ คาดว่า GACC จะได้รับข้อมูลเชิงลึกและภาพรวมที่ครอบคลุมเกี่ยวกับระบบการประกันคุณภาพ ความปลอดภัย และการดำเนินการมาตรการความปลอดภัยทางชีวภาพ (Biosecurity) ของสถานประกอบการปลายันในอินโดนีเซีย โดยฝ่ายอินโดนีเซียมีความมุ่งมั่นที่จะสนับสนุนกระบวนการดังกล่าวให้เป็นไปอย่างโปร่งใส เปิดเผย และดำเนินการด้วยความร่วมมืออย่างใกล้ชิด

นาย Drama ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า ปัจจุบันมีบริษัทผู้ผลิตปลายันและน้ำมันปลา จำนวน 15 แห่ง ที่พร้อมดำเนินการส่งออกไปยังจีน โดยเชื่อมั่นว่าทุกบริษัทสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านมาตรฐานความปลอดภัยทางชีวภาพ มาตรฐานคุณภาพสินค้า และกฎระเบียบของ GACC ได้ครบถ้วน ผลจากการประเมินครั้งนี้ไม่เพียงช่วยเพิ่มความเชื่อมั่นต่อผลิตภัณฑ์ของอินโดนีเซีย แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการขยายโอกาสทางการตลาดและเสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างอินโดนีเซียและสาธารณรัฐประชาชนจีนให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

ในโอกาสเดียวกัน นาย Wang Chunxia กล่าวขอบคุณต่อความร่วมมือที่ดีระหว่างทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภารกิจด้านการกักกัน ซึ่งทั้ง GACC และ Barantin ต่างมีบทบาทร่วมกันในฐานะหน่วยงานด่านชายแดน (Border Authority) การการประเมินภาคสนามครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้มาซึ่งความเข้าใจเชิงลึกต่อคุณภาพและกระบวนการจัดการปลายันและน้ำมันปลาในอินโดนีเซีย โดยคาดว่าผลการประเมินจะเป็นไปตามมาตรฐาน และสามารถเริ่มต้นกิจกรรมการส่งออกได้ในระยะอันใกล้ ทั้งนี้ จนถึงปี 2567 มูลค่าการส่งออกปลายันของอินโดนีเซียรวมทั้งสิ้น 725,000 เหรียญสหรัฐ โดยมีประเทศคู่ค้าหลัก ได้แก่ ญี่ปุ่น ไทย มาเลเซีย สหรัฐอเมริกา และเนเธอร์แลนด์ ความร่วมมือในครั้งนี้จะเป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับการส่งออกสินค้าประมงของอินโดนีเซียสู่ตลาดโลก โดยเฉพาะตลาดสาธารณรัฐประชาชนจีน

ที่มา: หน่วยงานกักกันแห่งอินโดนีเซีย วันที่ 25 สิงหาคม 2568

อินโดนีเซียสนับสนุนการเร่งรัดการบังคับใช้ BBNJ

รัฐบาลอินโดนีเซีย โดยกระทรวงกิจการทางทะเลและประมง มีบทบาทเชิงสร้างสรรค์ในการเตรียมการเพื่อการบังคับใช้ความตกลงว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลในพื้นที่นอกเขตอำนาจรัฐ (Biodiversity Beyond National Jurisdiction: BBNJ) โดยมีส่วนร่วมในการจัดทำร่างระเบียบวิธีปฏิบัติ (Rules of Procedure: RoP) ที่มีความโปร่งใส ครอบคลุม และมีประสิทธิภาพ เพื่อเตรียมการจัดการประชุมสมัชชาภาคี (Conference of the Parties: CoP) ครั้งแรกที่จะจัดขึ้นในปีถัดไป นาง Kartika Listriana อธิบดีกรมวางแผนพื้นที่ทางทะเล (Director General of Marine Spatial Management) ซึ่งเข้าร่วมการประชุม Preparatory Commission 2 (PrepCom-2) ระหว่างวันที่ 18-29 สิงหาคม 2568 ณ นครนิวยอร์ก รายงานว่า อินโดนีเซียเป็นประเทศลำดับที่ 51 ที่ให้สัตยาบันความตกลง BBNJ จากจำนวน 139 ประเทศที่ลงนาม โดยในจำนวนนี้มี 53 ประเทศ รวมทั้งอินโดนีเซีย ได้ดำเนินการให้สัตยาบันแล้ว อินโดนีเซียได้ลงนามในความตกลงดังกล่าวเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2566 ณ นครนิวยอร์ก และได้ส่งมอบหนังสือสัตยาบัน ณ เมืองน็ซ ประเทศฝรั่งเศส เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2568 ทั้งนี้ ความตกลง BBNJ จะมีผลบังคับใช้ (Entry into force) ภายใน 120 วัน นับจากวันที่ได้รับหนังสือสัตยาบันฉบับที่ 60 และการประชุม CoP จะต้องจัดขึ้นภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หลังจากที่มีความตกลงมีผลบังคับใช้

นาง Kartika เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการกำหนดภาระผูกพันระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาให้แตกต่างกัน โดยอ้างอิงตามศักยภาพของแต่ละประเทศ พร้อมทั้งเสนอให้พิจารณาการจัดตั้งสำนักงานเลขาธิการถาวร (Secretariat) ในภูมิภาคเอเชีย เช่น ประเทศไทย อย่างไรก็ตาม การกำหนดสถานที่จะต้องอาศัยความร่วมมือของประเทศภาคีทั้ง 139 ประเทศ หรือ 53 ประเทศที่ได้ให้สัตยาบันแล้ว นอกจากนี้ อินโดนีเซียยังสนับสนุนหลักการว่าด้วยความเสมอภาคทางเพศ (Gender equality) การกระจายการเป็นตัวแทนทางภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรม และการคุ้มครองสิทธิการมีส่วนร่วมของกลุ่มประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศหมู่เกาะขนาดเล็ก (Small Island Developing States: SIDS) ประเทศด้อยพัฒนา (Least Developed Countries: LDCs) และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีอาณาเขตติดชายฝั่งทะเล (Landlocked Developing Countries: LLDCs)

แนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของ นาย Sakti Wahyu Trenggono รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกิจการทางทะเลและการประมง ที่ให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาศักยภาพ การแลกเปลี่ยนและเปิดเผยข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ (Open science) การวิจัยทางทะเล ตลอดจนการถ่ายทอดเทคโนโลยี อีกทั้งยังตอกย้ำการสนับสนุนหลักการเศรษฐกิจสีน้ำเงิน (Blue Economy) ซึ่งมุ่งเน้นการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรทางทะเลและการประมงอย่างยั่งยืน

ที่มา กระทรวงกิจการทางทะเลและประมง วันที่ 25 สิงหาคม 2568

ผลผลิตข้าวฤดูนาปรัง ปี 2568 ของอินโดนีเซียคาดว่าจะเพิ่มขึ้นกว่า 11% เสริมสร้างความมั่นคงด้านอุปทาน

ตามรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (BPS) การผลิตข้าวในฤดูนาปรังปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวสูงกว่าปีที่ผ่านมา โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากศักยภาพการเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนกรกฎาคม-กันยายน 2568 BPS ระบุว่า พื้นที่เก็บเกี่ยวในช่วงดังกล่าวคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณ 3.07 ล้านเฮกตาร์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.33 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2567 ภายใต้พื้นที่เก็บเกี่ยวดังกล่าว คาดว่าผลผลิตข้าวเปลือกแห้ง (GKG) จะอยู่ที่ 15.76 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 1.59 ล้านตันจากปี 2567 ขณะเดียวกัน ผลผลิตข้าวเพื่อการบริโภคคาดว่าจะอยู่ที่ 9.08 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.17 จากปีก่อนหน้า ส่งผลให้ผลผลิตสะสมในช่วงเดือนมกราคม-กันยายน 2568 คาดว่าจะสูงถึง 28.24 ล้านตัน หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.53 เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา

นาย Yudi Sastro ผู้เชี่ยวชาญประจำรัฐมนตรีด้านการลงทุนภาคการเกษตร เปิดเผยว่า การเพิ่มขึ้นของผลผลิตฤดูนาปรังในปีนี้เป็นผลจากการจัดระบบการเพาะปลูกที่มีประสิทธิภาพของเกษตรกร ควบคู่กับการสนับสนุนปัจจัยการผลิตจากภาครัฐ โดยได้กำหนดราคารับซื้อขั้นต่ำ (HPP) ข้าวเปลือกที่ 6,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม ซึ่งเป็นกลไกสร้างแรงจูงใจทางเศรษฐกิจแก่เกษตรกรอย่างมีนัยสำคัญ

กระทรวงเกษตรฯ ยังคงเดินหน้าขับเคลื่อนนโยบายเพิ่มผลผลิตข้าวผ่านมาตรการสำคัญ ได้แก่ การเพิ่มดัชนีการเพาะปลูก (Cropping Index) การขยายพื้นที่เพาะปลูก การใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างเต็มศักยภาพ (Land Optimization) และการพัฒนาพื้นที่เพาะปลูกใหม่ ตลอดจนการสนับสนุนปัจจัยการผลิต อาทิ เมล็ดพันธุ์คุณภาพสูง ปุ๋ยที่มีความสมดุล ระบบชลประทาน เครื่องจักรกลทางการเกษตรทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว รวมถึงมาตรการควบคุมศัตรูพืชและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทั้งนี้ กระทรวงเกษตรฯ ได้กำหนดให้ความสำเร็จของโครงการ Luas Tambah Tanam (LTT) เป็นเกณฑ์สำคัญในการจัดสรรความช่วยเหลือจากภาครัฐในปี 2568

ในระดับพื้นที่ เกษตรกรในแหล่งผลิตสำคัญหลายแห่งเริ่มเห็นผลเชิงบวกจากนโยบายดังกล่าว เช่น เกษตรกรใน จ.ชวากลาง และ จ.ชวาตะวันออกที่สามารถเพิ่มผลผลิตและลดต้นทุนการผลิตผ่านการใช้เครื่องจักรกล รวมทั้งมีความมั่นใจมากขึ้นจากราคาข้าวเปลือกที่ไม่ต่ำกว่าราคารับซื้อขั้นต่ำ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการแทรกแซงเชิงนโยบายเริ่มสร้างผลประโยชน์โดยตรงแก่ผู้ผลิตรายย่อย

ขณะเดียวกัน องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) รายงานใน Food Outlook - Biannual Report on Global Food Markets ฉบับเดือนมิถุนายน 2568 ว่า อินโดนีเซียได้รับการจัดอันดับให้เป็นผู้ผลิตข้าวรายใหญ่อันดับสี่ของโลก รองจากอินเดีย จีน และบังกลาเทศ โดยคาดว่าผลผลิตฤดูเพาะปลูกปี 2568/2569 จะอยู่ที่ 35.6 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.5 จากปีก่อนหน้า ซึ่งนับเป็นอัตราการขยายตัวสูงที่สุดในบรรดาประเทศผู้ผลิตหลัก ประเทศที่มีผลผลิตมากกว่าอินโดนีเซีย ได้แก่ อินเดีย (146.6 ล้านตัน) จีน (143 ล้านตัน) และบังกลาเทศ (40.7 ล้านตัน) ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนถึงศักยภาพด้านการผลิตที่เข้มแข็งและบทบาทสำคัญของอินโดนีเซียในตลาดข้าวโลก

ที่มา: กระทรวงเกษตรอินโดนีเซีย วันที่ 29 สิงหาคม 2568

หมายเหตุ:

ฤดูนาปรัง คือฤดูเพาะปลูกข้าวรอบที่สองในรอบปี ซึ่งโดยปกติจะเกิดขึ้นหลังสิ้นสุดฤดูฝน คือช่วงเดือนพฤษภาคมถึงสิงหาคม